

ABSTRAKT

Diplomová práce se zabývá možnostmi rozvoje komunikačních dovedností sociálních pracovníků v pražských nemocnicích. Jejím cílem je zjistit, jaké jsou možnosti vzdělávání dostupné pro zdravotně-sociální pracovníky nemocnic. Dále zjišťuje, zda se pracovníci aktivně zajímají o vzdělávání v komunikaci a jaké prostředky využívají nejčastěji. Práce se zabývá vymezením základních pojmů a dále popisem kompetencí zdravotně-sociálních pracovníků. Pojednává o vzdělání a zákonem stanovené povinnosti se celoživotně vzdělávat. Zaměřuje se také na sebereflexi a supervizi z pohledu dalších zdrojů vzdělávání – poznání sebe sama. V praktické části se zabývá výzkumem mezi zdravotně-sociálními pracovníky. Cíl výzkumu je zjištění, zda se pracovníci aktivně vzdělávají v komunikačních dovednostech. Obsahuje analýzu a interpretaci výsledků, diskuzi a závěr shrnující celou práci.

Klíčová slova

Komunikace, sociální práce, zdravotně-sociální práce, rozhovor, vzdělávání, sebereflexe, supervize